

kommer Justitsministeriet at være en absurd Idé med yderst samfundsfarlige Konsekvenser, og den samme Opfattelse deles af det samlede Ministerium.« Man gjorde endvidere gældende, at det for ansvarsbevidste Læger paa Grund af Begrebets Uklarhed vilde være uhyre vanskeligt at afgøre, om Betingelserne for Svangerskabsafbrydelse paa social Indikation maatte være til Stede, og for ikke-ansvarsbevidste Læger vilde omtrent enhver Ulempe kunne henføres herunder. Endelig ansaa Ministeriet den af Kommissionsflertallet foreslaaede administrative Ordning for *praktisk uheldig*, idet man tvivlede om, at Flertallet af Mødre »vilde gennemgaa den af Flertallet anbefalede Skærsild«.

Regeringen mente derfor at maatte forkaste Fosterdrab paa social Indikation og at maatte lægge Hovedvægten paa en *positiv Lovgivning* til Fordel for svangre Kvinder.

Paa den anden Side var Kommissionens Affattelse af Begrebet *medicinsk Indikation* efter Ministeriets Mening for *snæver*. Man henviste til, at Kvindens Liv eller Helbred kan være i Fare ogsaa af andre Aarsager end egentlig paavisselig Sygdom, Aarsager, der baade kan være af fysisk og psykisk Karakter, f. Eks. en kronisk Underernæring paa Grund af Nød og Elendighed, Udslidthed paa Grund af talrige Børnefødsler eller f. Eks. voldsom Depression, Selvmordsforsøg eller andre fortvivlede Skridt. Det foresloges derfor at *udvide den medicinske Indikation* i Overensstemmelse hermed, dog saaledes, at Afbrydelse i Tilfælde af nævnte Art betingedes af, at der er givet Kvinden *Vejledning* om den Bistand og de Hjælpemidler af økonomisk og lægelig Art, der staar til Raadighed, hvis Svangerskabet gennemføres, samt Oplysning om Farene ved og de mulige Følger af en Svangerskabsafbrydelse. Denne vejledende Virksomhed blev i Regeringsforslaget henlagt til offentlige *Klinikker**, der i øvrigt var tænkt som Led i en Oplysningsvirksomhed paa Seksualhygiejnens Omraade og som raadgivende for alle svangre Kvinder.

Af andre Punkter, hvor Regeringsforslaget afveg fra Kommissionens flertallets Indstilling, skal fremhæves, at Regeringsforslaget i Almindelighed overlod til Kvindens *sædvanlige Læge* (i Stedet for Embedslægen) at skønne over, hvorvidt Betingelserne for lovlig Svangerskabsafbrydelse foreligger, og i Forbindelse hermed søgte tilvejebragt Sikkerhed for, at Svangerskabsafbrydelse kun finder Sted i de af Loven tilladte Tilfælde og kun foretages af kvalificerede Læger. Endvidere,

*) Forslag om Oprettelse af saadanne Klinikker til Vejledning for Mænd og Kvinder i seksuelle Spørgsmaal blev stillet af Kommissionens Flertal i en særlig Indstilling.